

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

VI. De Concilio Basileensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

Quin etiam defessi cædibus, magnam Catholicorum vtriusque sexus multitudinem horreis inclusam, subiecto igne cremarunt; eò tandem immanitatis progressi, vt fetus è matrum vteris extraherent in orientium matrum conspectu medios gladijs dissecuerint. Et per Deum immortalem! quis vel recensere possit eorum numerum, qui in Austria, Moravia, Silesia, Lusaria, & Misnia crudelissime laniati, & martyrio sunt affecti: vt verò terrorem latius spargerent, & flagitijs suis formam aliquam iustitiæ prætenderent, sacerdotes & Catholicæ Ecclesiæ Pastores deprehensos, tamquam diuinæ & humanæ Maiestatis læsæ reos, quatuor alligarunt equis, iisque in diuersum actis, crudelissime discerperunt; Monasteriorum archimandritas & Priores, ligneorum statuarum è direptis Ecclesijs abreptarum strui superimpositos, viuos cremarunt, virgines vero & elegantiores feminas, ad libidinem referuarunt. Hoc modo incarnati illi diaboli, sacerdotum apostatarum ductu, omnes regiones Bohemiæ vicinas depopulati suat, in Franconiam vsque, Hungariam, Poloniam & Austriam factis excursionibus. Quæ sane admirabilis, immo pæne incredibilis res, Alberti Crantzij iudicio, videri debet, vt vna scilicet natio tantum possit. Principes quidem Germaniæ & à Pontifice & Imperatore tamquàm è profundo somno excitati, conuocatis viribus, aliquot prælijs cum Hussitis confixerunt, sed tamquam nescio quo stuporis afflati spiritu, inferiores fere semper magna cum ignominia discesserunt, omnibus impedimentis hosti vix conspecto in prædam relictis.

VI. Dum ita passim rapinis, cædibus & incendijs sæuitur, & Hussitæ, Taboritæ & Orebitæ in epra & delira sua dogmata multorum millium sanguine stabilire contendunt, Martinus Papa V. Concilium Basileam indixit, quod deinde sub Eugenio IV. qui in Pontificatu ei successit, fuit continuatum, Ad id Hussitæ quoque euocati, è suis aliquod Legatos accepta prius fide publica, eò miserunt: quorum princeps fuit is, quem supra diximus, Procopius Rarus: qui cū trecentis equitibus & vexillo, cuius vna pars Crucifixi, altera Calicis (de quo scilicet potissimùm contendere) præfererat imaginem, Basileam ingressus, omnium oculos in se conuertit, ob res bello post Ziscā feliciter sæpe gestas. Deinde ad Synodū vocatos Julianus S. Sedis Legatus luculenta oratione alloquutus est, grauitè reprehendens, quod Christia-

næ quietem Reipublicæ perturbassent: & amantes simul admonens, vt pacis consilia amplecti, & quæ haberent dubia, amicabiliter in medium proponere vellent. Sic igitur illi totis quatuor diebus de quatuor præcipuis capitibus, ob quæ à Romanæ Ecclesiæ discessissent obedientia, differuerunt: quibus deinde sequentibus aliquot diebus à Catholicis Doctoribus responsum fuit. Quum vero horum quidam inter respondendum crebro hæreseos & hæreticorum vocabulum usurparer, Procopius ille Rarus cum stomacho surgens, vix retineri potuit, quin statim unà cum Bohemis è Concilio discederet. Controversa illa capita quæ aliquamdiu in synodo agitata essent, quorundam ab utraque parte deputatorum disceptationi permessa sunt. Festinantibus autem Bohemis in patriam redire, Concilium voluit, ut delegatorum congressus in ipsa urbe Pragensi tanquam hæreseos metropoli fieret. Eò quoque Galliæ, & Hispaniæ Regum, Sabaudia & multorum Germaniæ Principum Legati accepta ab Hussitis fide publicâ venerunt. Hussitarum præcipua & multoties iam iterata querelæ erant, quod Joannes Hussus & Hieronymus Pragensis extremo affecti essent supplicio, & sub Cruciatæ nomine expeditio à Pontifice contra ipsos indicta, & à Principibus suscepta: interim pacis studium mire simulantes, modo postulatâ ipsorum non negligereatur. Diebus aliquot frustra tractatis res ad Concilium, & à Concilio rursus ad conventum Pragensem remissa, & tandem in hæc capita, donec alter de re tota decerneretur, conventum fuit: *Ut communio vtriusque speciei concederetur ijs qui eam requirerent, modo in alijs Ecclesia auctoritatem agnoscerent; hoc observato, ut sacerdotes sic communicantibus semper dicant, Corpus Christi sub qualibet specie totum & integrum contineri, &c.* Hoc modo pax quadamtenus composita fuit Anno 1433. Sed Orphani & Taboritæ publicæ quietis hostes, prædæ iam diu assueti, quum alios hostes non haberent, Hussitis penes quos tum præcipua erat regni administratio, arma intulerunt; sed ad internecionem fere in ipsa Pragensis civitatis conspectu delati sunt, Procopio Raro, præcipuo tantorum malorum auctore, cum alijs ante signanis occiso, & reliquis qui evaserant, postea igne consumptis. Tantum nefariorum hominum erat odium, ut Bohemiæ Barones omnem eorum memoriam penitus delendam censerent.